

Abstrakt:

Tato práce se zabývá vzájemnými vztahy mezi environmentálními změnami a thráckou společností, jejíž rozvoj se odehrával v kulisách okolního přírodního prostředí, které procházelo v průběhu prvního tisíciletí př. n. l. zásadní proměnou. Od pozdní doby bronzové a rané doby železné byl detekován značně výraznější vliv činnosti člověka na krajinu, zejména se jedná o pěstování rostlin a pastevectví a s tím spojené odlesňování, související se zvyšujícím se sociálním a ekonomickým tlakem. Další fáze vývoje nastala v 7. století př. n. l., kdy byly v severním Egejském moři zakládány první řecké kolonie, a Thrákie se tak stala součástí makro-regionu Východního Středomoří. Vegetaci a její změny spojené s aktivitou člověka je možné zkoumat pomocí archeobotanických záznamů. Právě na základě identifikace a interpretace antropologických indikátorů lze pozorovat, jakým způsobem a v jakém rozsahu se měnilo využívání krajiny a způsob obživy. Z geografického hlediska se paleoekologické a archeobotanické studie zahrnuté v této diplomové práci zaměřují především na vnitrozemí starověké Thrákie, tedy na území moderního bulharského státu. Rekonstrukce vývoje vegetace, struktury osídlení a strategie obživy je utvářena na základě komparativní metody výsledků pylových a makrozbytkových analýz získaných z lokalit datovaných do rané doby železné (Ezero a jezero Durankulak) a mladšího, thráckého období (Koprivlen a Pistiros).